

Dream Factory OSTRAVA

SNÁŘ Z TOVÁRNY

MAGAZÍN FESTIVALU DREAM FACTORY OSTRAVA 2016

ÚTERÝ 31. KVĚTNA 2016

1

Ostrava si nebere servítky

Záštitu nad letošním ročníkem Dream Factory převzal pan Miroslav Krobot. Přestože se nejdříve etabloval jako divadelní režisér, v posledních letech je proslulý spíš svým minimalistickým hereckým projevem. V herecké úloze, a to hned dvojí – v roli Antigona a Starého pastýře –, jej uvidíme také při zahajovací festivalové produkci, Shakespearově Zimní pohádce pražského Dejvického divadla.

Jedna z hlavních dramaturgických linií letošního ročníku Dream Factory je věnována Williamu Shakespearovi. Jaká je vaše osobní shakespeareovská historie?

Bojím se, že budu sentimentální, když začnu vzpomínat na Romea Julii, kterého jsme inscenovali v hradeckém Studiu Beseda na za-

čátku 80. let. Neexistuje žádný záznam, ani moc fotek, ale ve své době byla ta inscenace tím, čemu se dnes říká „kultovní“. Použili jsme do ní třeba hudbu Deep Purple, kterou lidi doma poslouchali pokoutně... Rád vzpomínám na to, jak jsme si za tou inscenací pevně stáli, v těch třicíti letech to byla naše generační výpověď. Jinak se mi Shakespeare spíš vyhýbal, asi jsem z něj měl respekt. Některé hry se mi popravdě nelíbí, jiné jsou na mě moc... vážné.

Vždyt jste v Dejvickém divadle režíroval Hamleta. To je snad nejvážnější Shakespearova hra...

Mně se vždycky zdálo, že Hamlet je vlastně postava, která nemá ráda dramata. Jen je nucený okolnostmi se do nich zapojovat. To

pro mě bylo téma, na které jsem se soustředil víc než na tragičnost jeho příběhu.

V Ostravě vás uvidíme hrát v Zimní pohádce. Přemýšlíte i z herecké pozice nad tím, proč a jak tuhle hru v dnešní době inscenovat?

To víte, že přemýšlím. Režisérské tendence a potřeby všechno si zdůvodňovat se člověk nezbaví. U Zimní pohádky jsem to měl zrovna tak. Ačkoli jsem se hodně snažil myslet na roli jako takovou, nedalo mi to.

Zimní pohádku předchází pověst méně zdařilé Shakespearovy hry, navíc složitě inscenovatelné. Povedlo se vám to v Dejvických zlomit?

BUDE TO JÍZDA!

Je to tady zas. Už po osmé. A se mnou poprvé. Kdo držíte tento list v ruce, pravděpodobně tušíte, že patří k ostravskému divadelnímu festivalu Dream Factory. Ten právě dnes sfáral do diářů všech divadelních nadšenců i nováčků, kteří se rozhodli něco se svými kulturními návyky udělat, a zaplnil v nich úctyhodných šest políček. Šest dní máte možnost na různých místech rudého srdce Evropy navštívit výběr toho nejzajímavějšího z českého divadla uplynulého roku, a dokonce i jedno divadlo slovenské až ze samotné Nitry. Z Čech sem přijede Praha, Hradec Králové, Kladno, Ústí nad Labem a pochopitelně se předvede i Ostrava. Přijede sem Shakespeare v tolika variacích, že se vám z toho zatočí lebka. Budete se moct ujistit, jestli skutečně měla Baarová oči mandlové a Mandlová oči barové. Tarantinovští gangsteři se budou killovat i billovat o vaši přízeň s norským hororem. Se skauty proměněnými v zombie si budete moct opít buřt a další den si o tom zazpívat s Honzou a Frantou Nedvědovými. A pokud tu Válku přežijete a neskončíte na tripu v Zoo, můžete si v neděli 6. května říct: Tak za rok zas!

Ale do té doby se na vás těším ze stránek Snáře z továrny, který tu pro vás každý den budeme připravovat. Tak zlomte vaz!

Dominik Melichar

To nemůžu posoudit. Navíc mám Zimní pohádku z nevysvětlitelných důvodů rád. Je to pro mě hra o odpuštění. I když mám taky pocit, že Shakespeareovi občas spadl při psaní list od stolu a už ho nezvedl... V textu najdete chyby a dnes se těžko dozvíme, jestli to byl záměr. Ale nejspíš se mi líbí právě proto, že je taková neučesaná, tzv. „každý pes, jiná ves“. Tohle ji dělá aktuální. Navíc se v ní nakonec všechno složí a dospěje do smysluplného konce.

Jak přišla dejvická inscenace k podtitulu „Psychotriller se šťastným koncem“?

Myslím, že už počáteční vize Ondřeje Spišáka byla, aby inscenace oscillovala mezi psychotrillerem a pohádkou. A pro první polovinu je psychotriller dobré žánrově zařazení.

Vy prý holdujete jinému žánru, sci-fi.

Sci-fi a fantasy autory rád čtu, báječně si u nich odpočinu. Fascinují mě nápady, někdy úplně blbosti, které ale v těch knihách fungují. Přitom divadelníci nebo filmoví scenáristi by je jen těžko mohli použít, protože by vyzněly nesmyslně.

Takže inscenace se sci-fi tematikou se od vás nedočkáme?

Asi by to šlo, ale já si to moc neumím představit. Báł bych se, že by to působilo směšně.

Jako scenárista jste se nebál vyzkoušet jiný, v Čechách netradiční žánr, sitkom. Jaký byl impulz k napsání Čtvrté hvězdy?

Malinko možná hrála roli nespokojenost s tím, jak u nás sitkomy vypadaly, ale mnohem víc zafungovala inspirace zvenčí. Všiml jsem si, že seriál Kancl má hodně blízko k humoru Dejvického divadla, zároveň mě ohromně inspirovali Monty Pythoni. Začal jsem si říkat, že by stálo za to zkusit něco podobného.

Spíš vás známe jako režiséra a herce. Jak to vypadá, když píšete?

Mám docela rád, když dostanu zakázku a termín, do kterého je potřeba ji odevzdat. Ale není to pravidlo. Jindy, třeba právě teď, se mi děje úplný opak – mám čas, píšu svobodně, bez jakéhokoli zadání.

Využijete tuhle spontánní tvorbu v budoucnu?

Nepíšu teď žádný scénář, pro divadlo ani pro film. Spíš se pokouším o beletrii, takže vůbec nevím, jak by to mohlo dopadnout...

Dokážete pojmenovat svůj vztah k Ostravě?

Určitě. Vždycky když člověk přijede z Prahy, je znát ten rozdíl. Ostrava si nebere servítky. Diváci jsou přímočařejší, dávají víc najevo svoje postoje... Je tady všechno viditelnější, otevřenější a pro mě příjemnější.

Děkujeme za rozhovor ptala se Tereza Hýsková

MILOŠ ORSON ŠTĚDROŇ: KRÁSNÉ PSACÍ STROJE

Úryvek ze scénáře

7. OBRAZ. HRABAL, KOLÁŘ a ZÁBRANA.

KOLÁŘ, HRABAL a ZÁBRANA v této scéně řeší umělecké i osobní problémy. KOLÁŘ stále něco lepí nebo stříhá a řeže, ostatní kolem něj spíš jen lelkují a kibicují. Tvůrčí soirée, které je zároveň demonstrativní ukázkou skutečného přátelství. Všichni koukají na prázdné místo po Škvoreckém. Zábrana mu položí dýmku na stůl či do šuplíku.

ZÁBRANA

Vždyť je to jenom hra Pepíku... Tečka.

KOLÁŘ mezitím něco vyrobil a ukazuje to ostatním. Třeba panáčka, který po roztažení vytvoří řetěz panáčků. Utěšuje Zábranu. Pane, pane, nebuďte smutnej. Podívejte kolik nás je... Sice všichni po krk ve sračkách...

HRABAL (ke Kolárovi)

Človče, Jirko, jde ti to lepení, jak kozlu pletení nebo žebrákovi placení.

KOLÁŘ

Tobogáne, na básně je tady přece jenom spíš Honza. Zůstaň si u svýho románovýho pábení.

ZÁBRANA

Nebylo to vtipný! Ale rýmuje se to ne?

KOLÁŘ

Hele Honzo, já ti taky nekecám do detektivek.

HRABAL

Vrah je Zahradníček, co?

KOLÁŘ

A soud vynese Orten?

ZÁBRANA

Není ti to nic Blatný!

HRABAL

Jirko, klobouk dolů – palec nahoru.

KOLÁŘ

Nech na Hlaváčkovi!

ZÁBRANA

Klobouk nahoru, palec dolů. Surrealistický přepólování.

KOLÁŘ

Jenom jestli už nejses moc Hrubín.

HRABAL

Proto jsem se na ty rýmovačky vyprd.

KOLÁŘ

Bez práce nejsou koláže!

HRABAL

Jestli to ovšem nebylo na Závadu.

KOLÁŘ

Závada, neZávada, hlavně tu moc neHalas!

HRABAL

Nebuď takovej Neruda, Jirko.

ZÁBRANA

Nezval.

KOLÁŘ

Správně. Do téhle debaty tě, Honzíku, nikdo Nezval.

ZÁBRANA

Co si to Kundera fix dovoluješ.

HRABAL

Co se Diviš? To je jeho Sabina.

KOLÁŘ

Neházej Fryntu do žida. Dubl.

ZÁBRANA

Kluci dost nebo vytáhnu Mikuláška.

HRABAL a KOLÁŘ

Mikulášek, to je šlus.

HRABAL

Toho nepřebiješ.

ZÁBRANA

Jde se na pivo. Tak co je? Chcete,

HRABAL

abych se vám tady žízni Skácel? Jde se.

ZÁBRANA

Vono i se Seifertem si pohraješ: saj fr-šana...

KOLÁŘ

Jo, musíte mě někdo dneska založit. Jsem úplně Holan.

ZÁBRANA

Tady máš – za tu svoji prkotinu, prvotinu.

KOLÁŘ

Dík, jseš Štědroň.

KOLÁŘ

Kluci běžte, jenom si tady musím něco dofíknout.

(zůstane sám na scéně, ostatní odejdou)

Životní analogie s událostmi a výbuchy osudu, které člověka zmuchlají tak náhle a hluboce, že následky takových smrtí v sobě nikdy nenarovná nebo nerozžehlí. To je muchláž...

Kolikrát byl v Ostravě Bohumil Hrabal?

Zdař Bůh! Dr. Factory opět otvírá ostravskou ordinaci a začíná jedním historickým (vy)šetřením nad Krásným psacím stojem Bohumila Hrabala. Dokáže dnes někdo sumarizovat všechny pobyty slavného pábitele v Ostravě?

Zřejmě poslední spisovatelova návštěva v ocelovém srdci republiky se odehrála v říjnu 1984, když se přijel podívat na Hlučnou samotu režírovanou Janem Kačerem na pódiu Komorní scény Státního divadla Ostrava a Dr. Factory u toho byl coby žák II. ročníku gymnázia v ulici Dr. Šmerala (Hrabal byl mimo jiné také Dr. a byl rád, když ho tak vybraní štampgasti oslovovali). Spisovatel pak v Divadelním klubu o představení dlouze vyprávěl, dějiny dokonce jeho řeč uchovaly v magnetofonovém záznamu, který přepsal teatrolog Jiří Štefanides.

Líbila se mu živá romská kapela na jevišti a vůbec ostravský čili východní ráz celého představení, který dával dramaturgii novy rozměr. „Proti pražskému představení je patrný posun na východ, směrem až k Vitebsku, směrem k panu Chagallovi, má to jeho krásný aviatický styl, kde se všechno jakoby vznáší, kde se propojují jak nebesa, tak i hlubiny,“ pochválil Hrabal tvůrce.

Když Hrabal tehdy pobýval v Ostravě, už se vědělo, že oblíbené představení je po necelých šesti měsících od premiéry určeno k zařizení. Podle dostupných informací zakázal představení krajský výbor KSČ na přání ústředního výboru KSČ. Nechvalně proslulému neostalinstovi a krajskému tajemníkovi KSČ Miroslavu Mamulovi prý představení nevadilo, smyslu pábítelského textu vůbec nerozuměl a vystačil si s informací herce, kamaráda a komunisty Karla Vochoče, který představení chválil do nebes. Praha však trvala na svém. „Ještě dodnes se v divadle dává k dobru, jak nevzdělaný Mamula celé to představení, kvůli kterému ho trápili soudruzi z Prahy, nakonec označil za dunajský dar,“ vzpomíná dnes ostravský herec Jan Fišar.

Hrabalog Jiří Figura z beskydského Frýdlantu přináší důkazy o dalším Hrabalově pobytu v Ostravě. „V červenci 1967 měl v Ostravě autogramiádu, tam jsem byl osobně,“ tvrdí. Další jeho informace o Hrabalově ostravském pobytu je pak podnětem pro pátrání doktorů historie: „Jak známo, Hrabal hrával za nymburský fotbalový klub SK Polaban a ten byl jistou dobou i v první lize, kterou hrál i ostravský klub SK Slezská.“ Bohužel, tahle teorie nevychází, jak zjistil Dr. Factory. SK Polaban hrál první ligu jediný rok, v sezoně 1941/42. Manšaft SK Slezská však zrovna v této sezoně v nejvyšší soutěži scházel, z první ligy vypadl již před fotbalovými prázdninami v roce 1940. Pátráme samozřejmě i po dalších stopách Krásných psacích strojů v Ostravě. Byl tu někdy Škvorecký a Zábrana? Prosíme, pátrejte. Zdař!

„Pojďme si vařit turky a mlátit do strojů, v zátylku potu čurky z redakčních rozbíjů...“ zpívám si při práci. Že si písničku nemůžu po jediném zhlédnutí Krásných psacích strojů pamatovat? Jasně že můžu, když ji i s textem napsal Miloš Orson Štědroň a Jiří Havelka zrežíroval scénu k ní tak, aby se mi vryla do paměti i pod kůži. Divákům Dream Factory nemusím doporučovat ani práci M. O. Štědroňe, ani Jirku Havelku, ani Divadlo Na zábradlí. Můžu jim ale doporučit, ať ke Krásným psacím strojům přistoupí trochu detektivně: nečtěte si obsazení, zkuste až z první scény rozluštit, kdo je kdo. Odhalte dřív Škvoreckého nebo Hrabala? Hrábněte trochu do paměti... Zábrana dá možná zabrat o něco víc. Zbývá Jiří Kolář. Redakorské stolky jsou rozděleny, následuje smrt obrazů ze života čtyř spisovatelů, které spojovalo nejen řemeslo, „zfalšované dějiny“ a nakladatelství Odeon. Nečekejte glorifikaci, odsudky ani sentiment. Tohle je kabaret a hraje se tu na hudební nástroje, ne na city. Ani na žádnou hyperintelektuální notu. Ale pozor, opravdu to není přiotina! Nápadů mají Krásné psací stroje až až. Téma sice není z těch k popukání (to ostatně není ve Štědroňových kabaretech nikdy), inscenaci přesto neschází vtip a nadsázka. A byste poznali tohle, nemůžete být žádný literární vědec.

Tereza Hýsková

Industriál vtisknul festivalu punc nezaměnitelnosti

Tomáš Suchánek, ředitel festivalu Dream Factory Ostrava

Nevím, jestli se na to někdy někdo v minulosti ptal, ale proč vlastně Dream? Co je na tovarně snového?

Mluvit o snech dokáží stěžít. Spíše se je snažím plnit. A továrna je k tomu ideální místo. Pojďte se přesvědčit!

Myslím, že vnímavého diváka na první pohled do programu festivalu zaujme množství shakespearovských inscenací. Předpokládám, že je za tím především Shakespearovo výročí...

Přesně tak. Myslím, že ve chvíli, kdy si připomínáme čtyři sta let od úmrtí tohoto velkého alžbětince to ani nejde jinak. Jsem rád, že pozvání přijalo Dejvické divadlo se Zimní pohádkou a že se v Ostravě konečně objeví slavná inscenace Davida Drábka Richard III. s Pavlínou Štorkovou, nyní již herečkou pražského Národního divadla, v titulní roli mrzkého padoucha. A moc se těším na sedm Hamletů, které přiváží Divadlo Na zábradlí. Ostravské kulturní instituce se zapojily do projektu Shakespeare Ostrava 2016, každé divadlo uvádí některou ze Shakespearových her. Takže i výběr tzv. ostravské sekce byl letos nasnadě. Poprvé se na našem festivalu objevuje opera. Hamlet v režii Radovana Lipuse je opravdu jedinečná podívaná.

Kromě Shakespeara věnujete program taky profilu režiséra Jana Friče a uvedete hned pět jeho inscenací. Proč zrovna Jan Frič?

Stalo se už tradicí, že na festivalu představujeme profily výrazných režisérů. Po Danovi Špinarovi, Honzovi Mikuláškově či

Petru Boháčovi padla volba na Honzu Friče. Jeho práci sleduji od jeho studií na DAMU. Jsem rád, že po inscenaci Velvet Havel, která byla na našem festivalu představena předloni a následně pak zcela ovládla Ceny Alfréda Radoka, uvedeme letos jeho inscenaci Přízraky. Měla premiéru ve stejnou chvíli jako Přízraky na prknech ostravské Komorní scény Aréna. Ostravským divákům tak nabídneme skvělou příležitost pro srovnání těchto dvou, zcela odlišných, pojetí. Doporučuji ovšem i další Fričovy inscenace – Válku Divadla X10 nebo kontroverzní Mlčení bobříků Divadla pod Palmovkou. Bobříci jsou součástí linie Skauti a trampové, kterou doplní mimo jiné i Medvědi. Příběh dvou bratrů, nápadně připomínající osud jednoho nesmrtelného folklórního dua, režírovala Anna Petrželková.

Jeden den je taky věnován téměř celý herečce Lídě Baarové, o níž v poslední době vznikly dva filmy a stala se znovu tématem debat. Jaký byl záměr, když jste blok o Lídě Baarové dávali dohromady?

Na počátku této minisekce byly dvě výborné inscenace, které mě velmi zaujaly. Pankrác '45 v pražském Švandově divadle a Spolu v ostravském absintovém klubu Les. Tuto linii jsme doplnili o dokument Heleny Třeštkové Zkáza krásou a chystáme také ba(a)rovou debatu s autory obou inscenací.

Tváří festivalu je Miroslav Krobot. Proč? Každoročně má náš festival uměleckou záštitu. Letos uvidíme na festivalu třeba Vladimíra Polívku či Miloslava Kóniga, kteří se záštitou zhostili v minulosti. Mám velkou

radost, že letošní záštitu přijal právě pan Miroslav Krobot. Od chvíle, kdy jsem viděl v pražském Národním divadle jeho Rok na vsi uplynulo více než dvacet let. Od té doby se těším na každou jeho další režii. Nikdy nezapomenu na Oblomova, na Hamleta... Druhou uměleckou záštitou letošního ročníku je Jan Vápeník, bývalý „Bezručák“, nyní člen Klicperova divadla. Uvidíme ho jako jednoho z bratrů Medvěďů a uslyšíme v kapele MASTIX v sobotu večer.

Na festivalu představí Jan Mikulášek svou site specific vytvořenou přímo pro festival, již zkouší ve spolupráci s Divadlem Petra Bezruče. Jaké bylo přemlouvání a dojednávání tohoto projektu?

Myslím, že každý festival stoupne na ceně, když dokáže svým divákům nabídnout projekt, který je mu šitý přímo na míru. Přemýšlel jsem nad tím, co by našemu festivalu slušelo nejvíce. A protože jsem velkým obdivovatelem režiséra Jana Mikuláška, oslovil jsem jeho. Honza řekl, že by ho to zajímalo. Vážím si toho. Moc.

S tím nepochybně souvisí i změna plánovaného místa z Ostravice do Dolu Hlubina. Je k tomu co dodat?

Každoročně se snažíme hrát i v netradičních prostorách, oživovat místa, kde by člověk divadlo stěžít čekal. Před sedmi lety jsme jako první oživilí industriální prostor Dolu Hlubina. Od té doby jsme hráli třeba v solné jeskyni či mezi chladicími věžemi v Dětmárovičské elektrárně. Letošní festivalový prolog se odehrál v přečerpávací vodní elektrárně Dlouhé stráně. Bývalý módní dům Ostravica-Textilia byl našim dalším snem. Stavební úřad ale rozhodl, že si jej splníme o něco později. Site specific tedy přesouváme na místo, kde jsme před sedmi lety s naším festivalem začínali. Do Nových koupelen v areálu Dolu Hlubina. Letos se s nimi loučíme. Nové koupelny čeká nový majitel a rozsáhlá rekonstrukce.

A tradičně – na co se nejvíce na festivalu těšíte?

Nejprve odpovím, „z čeho“ se nejvíce těším. Mám radost, že i letos byla drtivá většina představení vyprodána dlouho před zahájením festivalu. Snad je to signál našich diváků, že jdeme správnou cestou. Děkujeme jim za to. A na co se těším? Na dobré divadlo. Na sály plné diváků, kteří se na festival sjíždí z různých končin, na zpětnou vazbu, kterou nám dávají. Ta je pro nás nesmírně důležitá. Na atmosféru, která dělá festival festivalem.

Děkujeme za rozhovor ptal se Dominik Melichar

Divadlo koňa a motora: OTHELLO IS BLACK

úterý 31. června 2016 14:00 | Kuřívka rynek – volný vstup

režie: Šimon Spišák, Michal Hába
hrají: Adriana Máchiková-Kubištová, Marie Švestková, Michal Hába, Šimon Spišák

Aktuální podobenství o síle demagogie! Stačí jen málo a ztratíš vlastní názor jenom proto, že ten cizí je většinový. A krev poteče

proudem. Inscenace věnovaná problematice rasové a občanské neshášenlivosti vychází z nadčasového příběhu žárlivého mouřenína Othella.

Přiznaná hra s poetikou insitního kabaretu hypnotizovala kolemjdoucí a zejména partičku spontánně reagujících punkáčů. Záměrná likvidace divadelních konvencí nejen ve vztahu k publiku je hlavní herní atrakcí někdejších spolužáků z DAMU, kteří jako jeviště i zaskulisi využívají vlastní auto. Svěbytné hříčky pracují s principy lidové atrakce a posouváním významu použitých slov v monologiích i dialogích. Nejvtipnější zůstává zjištění, že rasisti jsou nesmrtelní.

Martin Macháček, Divadelní noviny,
5. 9. 2015

Divadlo Na zábradlí (Praha): KRÁSNÉ PSACÍ STROJE!

16:30 hod. | Divadlo Petra Bezruče

režie: Jiří Havelka
hrají: Anežka Kubátová, Natálie Drabiščíková, Miloslav König, Petr Jeništa, Jiří Vyoralék, Ladislav Hampl, Leoš Noha

Autorské hudebně-divadelní představení na téma slavných osobností české literatury. Tři literární velikáni (Jan Zábrana, Josef Škvorecký a Bohumil Hrabal) bojují o existenci ve víru redaktorských nástrah a normalizace. Své souboje svádí prostřednictvím rychlých psacích strojů, v případě čtvrtého (Jiří Kolář) i za pomoci lepidla.

Text vytvořený z úložíků deníkových zápisů, próz i básní, novinových recenzí a patrně i estébáckých protokolů, chvíli hraný, chvíli recitovaný anebo zpíváný – ne chronologicky, nýbrž na přeskáčku –, je výsostným drama-

turgickým tvarem, který hercům nabídl ztělesnit ostře konturované postavy.

Jan Kolář, Divadelní noviny, 15. 3. 2016

Herecké ztvárnění důležitých postav české kultury esprit nepostrádá, všech sedm herců nabízí svrchované interpretační zkratky, vyniknou – i pěvecky – především Miloslav König a Petr Jeništa. (...) Soubor Divadla Na zábradlí disponuje špičkovým hereckým týmem.

Jan Kerbr, Lidové noviny, 24. 2. 2016

Dejvické divadlo Praha: ZIMNÍ POHÁDKA

19:00 hod. | Dům kultury města Ostravy – slavnostní zahájení

režie: Ondrej Spišák
hrají: David Novotný, Martin Myšička, Lenka Krobotová, Miroslav Krobot, Pavel Šimčík, Jaroslav Plesl, Petr Vršek, Veronika Khek Kubařová, Vladimír Polívka, Simona Babčáková, Zdeňka Žádníková

Shakespearova pozdní romance o lásce, žárlivosti, krutosti i důsledcích, které vyvolávají mnohdy unáhlené lidské činy. Psychothriller se šťastným koncem v precizním podání herců legendárního pražského divadla.

Zimní pohádka v Dejvicích nechce ohromit zásadním posunem ani závažností výkladu, ale svou malebností, lehkou ironií a uvolněností vysloveně potěší. (...) Nezbyvá než znovu konstatovat, že herecký styl, který dejvický soubor pěstuje, má obdivuhodnou schopnost vtisknout se do tvaru i vyznění skoro každé inscenace. Dokáže ji scelit a upozadit i případné nedostatky a nedodělky. (...) Herecká kreativita tady funguje stylovtvorně, pracuje

s ironií a groteskností a přináší i hravost. Celý ten styl se hodně liší od veseloherního juchání, které se na českých jevištích tak často pěstuje v souvislosti se Shakespearovými komediami.

Jana Machalická, Lidové noviny,
4. 12. 2015

